STAATSCOURANT
Officiële uitgave van het Koninkrijk der Nederlanden sinds 1814.
Nr. 6882
13 maart
2015

Uitspraak Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg

Nr. C2014.065

Beslissing in de zaak onder nummer C2014.065 van:
J., anesthesioloog, werkzaam te B., appellante in hoger beroep, verweerster in eerste aanleg, gemachtigde: mr. O.L. Nunes, advocaat te Utrecht,
tegen
1. C., 2. D., wonende te B., geïntimeerden, klagers in eerste aanleg, gemachtigde: mr. C. Velink, advocaat te Amsterdam.

1. Verloop van de procedure

C. en D. – hierna: klaagster en klager dan wel klagers – hebben op 14 november 2012 bij het Regionaal Tuchtcollege te Amsterdam tegen J. – hierna: de anesthesioloog – een klacht ingediend. Bij beslissing van 15 oktober 2013, onder nummer 12/458 heeft dat College de klacht deels gegrond verklaard en de maatregel van waarschuwing opgelegd.
De anesthesioloog is van die beslissing tijdig in hoger beroep gekomen. Klagers hebben een verweerschrift in hoger beroep ingediend.
De zaak is in hoger beroep behandeld ter openbare terechtzitting van het Centraal Tuchtcollege van 9 december 2014, waar klagers en de anesthesioloog, bijgestaan door hun wederzijdse gemachtigden, zijn verschenen.

2. Beslissing in eerste aanleg

Het Regionaal Tuchtcollege heeft aan zijn voormelde beslissing de volgende overwegingen ten grondslag gelegd.

*“2. **De feiten***

Op grond van de stukken en hetgeen ter terechtzitting heeft plaatsgevonden kan van het volgende worden uitgegaan:

2.1 Verweerster is als anesthesioloog verbonden aan het E. te B.

2.2 De klacht tegen verweerster betreft de gang van zaken direct na klaagsters bevalling van haar eerste kind F. op 8 januari 2012 in het E.

2.3 Na de geboorte van F. was sprake van een vastzittende placenta. De gynaecoloog H. en verweerster hebben op 8 januari 2012 omstreeks 21.20 uur op de operatiekamer een manuele placentaverwijdering bij klaagster verricht. Omdat klaagster kort daarvoor een eclamptisch insult had doorgemaakt, is deze ingreep uitgevoerd onder spinale anesthesie. In het operatie-verslag staat vermeld:” (...) De placenta wordt manueel verwijderd, deze zot vast in de ontsluitingsring en kan zonder problemen worden verwijderd. Wel is het erg pijnlijk voor patiënte. De spinale anesthesie is blijkbaar ontoereikend (...)”.

2.4 Bij brief van 20 april 2012 aan klaagster heeft verweerster uitleg gegeven over de gang van zaken tijdens de manuele placentaverwijdering, met het aanbod om nog nadere uitleg te geven indien klaagster dat zou wensen. Klaagster is daar niet op ingegaan.

2.5 In november 2012 hebben klagers een klacht bij de klachtencommissie van het E. ingediend. Bij uitspraak van 18 juli 2013 is de klacht ten aanzien van verweerster ongegrond verklaard.

*3. **De klacht en het standpunt van klagers***

De klacht houdt zakelijk weergegeven in dat verweerster is tekortgeschoten in de zorg die zij jegens klaagster had behoren te betrachten. Klagers hebben de volgende klachtonderdelen naar voren gebracht:

1. verweerster heeft tijdens de manuele placentaverwijdering onmenselijk, wreed en nalatig gehandeld door geen aanvullende pijnstilling aan klaagster toe te dienen en voorts door niet zorg te dragen voor een goede verslaglegging daarvan;

2. verweerster heeft na de bevalling onzorgvuldig gehandeld door onvolledig te antwoorden op de door klagers gestelde vragen.

*4. **Het standpunt van verweerster***

Verweerster heeft de klacht en de daaraan ten grondslag gelegde stellingen bestreden. Voor zover nodig wordt daarop hieronder ingegaan.

*5. **De overwegingen van het college***

5.1 Toen na de bevalling bleek dat de placenta vast bleef zitten is besloten om deze manueel te verwijderen. Dit was voor klaagster bijzonder pijnlijk en naar het oordeel van het college moet dat voor verweerster voldoende duidelijk zijn geweest. Zij heeft ter zitting verklaard dat zij de spinale anesthesie (de blokhoogte) vóór de ingreep heeft getest en dat deze op niveau

Thoracale 6 zat waar naar Thoracale 4 gestreefd wordt. H. is tijdens de ingreep gestopt, zo heeft zij ter zitting verklaard, omdat zij merkte hoe pijnlijk het voor klaagster was. Het college is van oordeel dat onder deze omstandigheden verweerster extra pijnstilling had kunnen en moeten geven. Zij had zelf die afweging moeten maken en de keuze niet aan klaagster moeten overlaten.

5.2 Het verwijt over de verslaglegging in het medisch dossier acht het college niet terecht. De verslaglegging is naar het oordeel van het college summier maar afdoende. Ook klagen klagers vergeefs over de informatieverstrekking door verweerster na afloop. Verweerster heeft onweersproken gesteld dat klagers te kennen hebben gegeven dat zij geen contact wilden met de behandelaars, tenzij klagers zelf contact zouden zoeken. Ook hebben klagers niet bestreden dat verweerster op een gegeven moment ter ore kwam dat klagers haar verwijten maakten over de manuele placentaverwijdering en dat zij toen de brief van 20 april 2012 heeft geschreven. Verweerster heeft door aldus te handelen voldoende nazorg betracht.

5.3 De conclusie van het voorgaande is dat de klacht ten aanzien van de extra pijnstilling gegrond is. Verweerster heeft gehandeld in strijd met de zorg die zij ingevolge artikel 47 lid 1 van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg jegens klaagster had behoren te betrachten.

5.4 Klaagster heeft de manuele placentaverwijdering als traumatisch ervaren. Dit is mede het gevolg van het feit dat verweerster onvoldoende zorg heeft betracht. De oplegging van na te melden maatregel is daarom passend.”

3. Vaststaande feiten en omstandigheden

Voor de beoordeling van het hoger beroep gaat het Centraal Tuchtcollege uit van de feiten en omstandigheden zoals weergegeven onder “2. De feiten” van de beslissing in eerste aanleg.

4. Beoordeling van het hoger beroep

4.1 Het hoger beroep van de anesthesioloog richt zich tegen de gegrondverklaring van het eerste klachtonderdeel en tegen de opgelegde maatregel van waarschuwing. Zij voert aan dat er voor haar een goede reden was om tijdens de manuele placentaverwijdering geen aanvullende pijnstilling te geven en dat zij conform de professionele standaard heeft gehandeld.
De anesthesioloog concludeert tot vernietiging van de bestreden beslissing en ongegrondverklaring van de klacht.

4.2 Klagers hebben gemotiveerd verweer gevoerd.

4.3 Op basis van de stukken en het verhandelde ter zitting in hoger beroep is het volgende gebleken met betrekking tot de pijnstilling tijdens de manuele placentaverwijdering.
Toen de behandelend gynaecoloog de ingreep onderbrak omdat deze door klaagster als erg pijnlijk werd ervaren, heeft de anesthesioloog een afweging gemaakt over het al dan niet toedienen van aanvullende pijnstilling. Bij die afweging heeft de anesthesioloog enerzijds betrokken de indruk die zij – op basis van haar eigen waarneming, het monitorbeeld en overleg met klaagster en de behandelend gynaecoloog – had over de tijdens de ingreep door klaagster ervaren pijn en anderzijds de risico’s van aanvullende pijnstilling dan wel algehele narcose. Deze afweging heeft geresulteerd in de keuze om niet over te gaan tot aanvullende pijnstilling.
In dit verband is nog van belang dat het Centraal Tuchtcollege bij de beoordeling betrokken heeft de automatische verslaglegging. Gedurende de ingreep is er 5x a 2 minuten automatische verslaglegging van de polsfrequentie en bloeddruk van klaagster. Deze verslaglegging toont geen activering van het onwillekeurige zenuwstelsel die verwacht zou worden bij de hoeveelheid pijn die door klaagster wordt geclaimd. De bloeddruk en de polsfrequentie blijven gedurende de gehele ingreep, op de momenten dat gemeten is, vrijwel constant ten opzichte van de eerste meting voorafgaand aan de procedure.
Het Centraal Tuchtcollege acht de keuze van de anesthesioloog om in de gegeven omstandigheden geen aanvullende pijnstilling toe te dienen dan ook verdedigbaar en ziet geen aanleiding voor het oordeel dat de anesthesioloog tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld.

4.4 Het voorgaande voert tot de slotsom dat het eerste klachtonderdeel alsnog ongegrond dient te worden verklaard. Dit leidt tot de volgende beslissing. Om redenen aan het algemeen belang ontleend zal publicatie van deze beslissing worden gelast.

5. Beslissing

Het Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg:
vernietigt de beslissing waarvan hoger beroep voor zover het eerste klachtonderdeel gegrond is verklaard;
en opnieuw rechtdoende:
verklaart het eerste klachtonderdeel alsnog ongegrond;
bevestigt de beslissing waarvan beroep voor het overige;
bepaalt dat deze beslissing op de voet van artikel 71 Wet BIG zal worden bekendgemaakt in de

Staatscourant, en zal worden aangeboden aan het Tijdschrift voor Gezondheidsrecht, Gezondheidszorg Jurisprudentie, Medisch Contact en het Nederlands Tijdschrift voor Anesthesiologie, met het verzoek tot plaatsing.
Deze beslissing is gegeven in raadkamer door: mr. A.D.R.M. Boumans, voorzitter, mr. J.P. Balkema en mr. R.A. van der Pol, leden-juristen en dr. J.C.M. van Huisseling en prof. dr. F.J.P.M. Huygen, leden-beroepsgenoten en mr. M.H. van Gool, secretaris en uitgesproken ter openbare zitting van 3 maart 2015.

Voorzitter

Secretaris